

Zaigraj, orkester!

Resnična zgodba o iskanju sonca

Prvenec Marjane Sitar Malič (1969), zapovedan v globoki meditaciji, je resnična in predvsem iskrena pripoved o odraščanju, ki ga je zaznamovala očetova smrt pred njenim rojstvom. Knjiga, v kateri avtorica niza spomine, od tistih najzgodnejših do danes, je pristen dokument tenkočutnega otroka, ki v svoj dnevnik zapisuje vse. Išče toplino, srečo in sonce, ki jih ne najde tam, kjer bi jo najprej moral, prehodi dolgo pot od zloma samopodobe do samorazvrednotenja v vseh možnih odtenkih. Zaradi okolja, ki ga obdaja, so posledice še težje. Neuspehi in druge težave se nizajo in stopnjujejo, iskanje se sprevrta v vztrajno beganje od knjige do priročnika, od delavnice do terapije, od terapevta do zdravnika, dokler nazadnje ne najde izkušene pomoči in prave rešitve. Dolga pot od otroškega čutenja preko mladostnega ne-čutenja do odraslega ponovnega čutenja je poplačana, čeprav terja svoj davek.

Brez dvoma dragoceno branje za vse iskalce sonca, pa tudi terapevte, ki vedo, da sta duša in telo nerazdružljiva, da človekovo telo odreagira na biološki čut oz. prepričanja in da je še kako pomembno, skozi kakšna očala vidimo svoj svet, še posebej v otroštvu. Branje prinaša še en, resničen dokaz, kako ključno je gnezdo, v katerem se koti naš odnos do sebe in sveta in iz katerega izvira vse, ko skozi življenje lovimo ravnotežje med zdravjem in "boleznijo". Ko namreč najdemo pogum za resnico, najdemo tudi moč za pravo pot do rešitve. In ko se ključne vloge postavijo na svoje mesto, ko v srcu zatrepetata samo ljubezen in hvaležnost, zasije sonce in orkester končno lahko zaigra.

Katja Kogej